

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.3.2001
KOM(2001)154 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET**

**Styrkelse af de transatlantiske forbindelser:
fokus på strategi og resultater**

RESUMÉ

I 1995 udstrakte den nye transatlantiske dagsorden (NTD) samarbejdet mellem EU og USA fra Fællesskabets centrale kompetenceområder til den samlede vifte af politiske og økonomiske spørgsmål og anerkendte derved Unionens voksende rolle som international aktør. Nu, hvor en ny amerikansk regering lige er tiltrådt, er tidspunktet kommet til at vurdere dette partnerskab og overveje hvilke principper og temaer, der bør styre det i fremtiden.

Den nye transatlantiske dagsorden har tilvejebragt rammerne for et mere struktureret og bredt baseret samarbejde mellem EU og USA. Mange af de mål, der blev opstillet i 1995, er blevet nået, men der har været vanskeligheder med hensyn til at fastlægge prioriteter for at sikre et fokuseret og vedvarende samarbejde. Som følge heraf er mulighederne i forbindelse med de halvårslige topmøder og ministermøder mellem EU og USA ikke blevet udnyttet fuldt ud.

Ingen grad af strategisk planlægning kan garantere færre tvister eller et tættere samarbejde. Selv om handelsforbindelserne mellem EU og USA generelt er harmoniske, vil der altid forekomme visse tvister mellem verdens to førende økonomier, men de skal styres og ses i perspektiv. De udenrigspolitiske kontakter er mange og hyppige, men i takt med, at EU profilerer sig stærkere inden for internationale anliggender, vil en øget koordinering være nødvendig. Udsigten til udvidelse giver også nye muligheder for vore partnere. Det er nødvendigt med europæisk-amerikansk ledelse i forbindelse med nye globale udfordringer, hvis international handling skal have nogen virkning på spørgsmål såsom organiseret kriminalitet, spredning af smitsomme sygdomme eller udbredelse af masseødelæggelsesvåben. Den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik og indførelsen af euroen vil også medføre nye udfordringer.

Selv om der undertiden opstår problemer mellem EU og USA om politiske spørgsmål eller som følge af forskellen mellem parternes institutionelle strukturer og administrative praksis, står det alligevel fast, at forholdet mellem Europa og USA er den vigtigste strategiske forbindelse i verden.

Der er ingen mirakelkur, der kan styrke forbindelserne mellem EU og USA. Men for at gøre samarbejdet mere handlingsorienteret vil det være nødvendigt, at topmøderne mellem EU og USA bliver mere fokuserede, og at der fastsættes klarere prioriteter. Indsatsen bør koncentrereres om de vigtigste udfordringer - strategiske temaer - som EU og USA i dag står over for. Fra disse temaer skal de specifikke spørgsmål, der giver anledning til bekymring, udledes. Mulige temaer kan være nye sikkerhedsudfordringer, globalisering og det multilaterale handelssystem, kampen mod organiseret kriminalitet, energispørgsmål, forbrugerbeskyttelse, makroøkonomiske spørgsmål, bekæmpelse af fattigdom i udviklingslande og den digitale økonomi.

De halvårslige topmøder mellem EU og USA bør gøres mindre omfattende og som oprindeligt begrænses til et møde mellem lederne. Dette kan eventuelt følges af et plenarmøde med udenrigs- og handelsministrene. Hyppigheden af topmøderne mellem EU og USA er blevet anfægtet, idet det er blevet fremført, at systemet med halvårslige topmøder ikke giver megen tid til forberedelse og opfølgning mellem møderne. På det europæisk-amerikanske ministermøde den 6. marts nævnte USA formelt behovet for at revidere topmødernes format og hyppighed. En mindskelse af antallet af topmøder kunne have en afsmittende virkning på andre møder med tredjelande på højt niveau. Antallet af sådanne møder er steget i de seneste år. Færre, men bedre forberedte, møder vil måske være mere produktive. De konklusioner om eksterne forpligtelser, der blev vedtaget af Rådet den 29. juni 2000 (dok. 966000), peger også i denne retning.

Denne begrænsede revision af den nye transatlantiske dagsorden har som mål at sikre, at den politiske ledelse har nøje kontrol med en proces, der er i fare for at blive for bureaukratisk og besværlig. En stærk politisk ledelse er nødvendig for at fastsætte en dagsorden for samarbejdet og udnytte de muligheder, der ligger i de transatlantiske forbindelser. Det er nu det rigtige tidspunkt til at drøfte disse spørgsmål med medlemsstaterne og den nye amerikanske regering. Denne meddelelse er et bidrag til denne debat.

INDHOLD

I.	Politisk baggrund.....	5
II.	Rammerne for forbindelserne mellem EU og USA	6
III.	Vurdering af den nye transatlantiske dagsorden (NTD).....	9
IV.	Den centrale dagsorden: Fokusering på strategiske temaer.....	11
V.	Identifikation af strategiske temaer	11
VI.	Opnåelse af resultater: Identifikation af prioriterede spørgsmål inden for temaerne.	14
VII.	Vellykkede topmøder: Et begrænset format	14
VIII.	Opbygning af parlamentariske forbindelser.....	15
IX.	Inddragelse af det civile samfund.....	15
	Topmøders opbygning.....	17
	Forbedring af NTD-processens strukturer.....	18

I. POLITISK BAGGRUND

1. Under Bush-regeringen i 1990 opgraderede Den Europæiske Union og De Forenede Stater deres politiske forbindelser efter den kolde krig gennem den transatlantiske erklæring. Under Clinton-årene fastlagde de i 1995 den nye transatlantiske dagsorden (NTD) med henblik på at etablere et nyt grundlag for deres partnerskab i lyset af væsentlige ændringer i Europa, hvilket markerede Unionens modning; fra det indre marked, Berlinmurens fald og Maastricht-traktaten til iværksættelsen af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP). Parterne havde som ambition at bevæge sig væk fra en dagsorden, der fokuserede på EF's centrale kompetenceområder, til et lige og globalt partnerskab, som omfattede alle spørgsmål inden for EU's kompetenceområder.
2. Der er nu gået fem år, siden den nye transatlantiske dagsorden blev fastlagt. En ny amerikansk regering kom til magten i begyndelsen af året. Samtidig har det geopolitiske miljø ændret sig, og der er opstået nye globale udfordringer. Unionens institutionelle og politiske dagsorden er udvidet yderligere til at omfatte iværksættelsen af euroen, øget kompetence inden for retlige og indre anliggender og ikke mindst en styrket fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt tilblivelsen af en europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP). Udsigten til udvidelse er den største enkelte udfordring for Unionen, men giver samtidig nye muligheder for vores partnere. Vi er ved at etablere et område med fred, velstand og stabilitet for 500 millioner borgere, der deler de samme værdier.
3. Det er nu - hvor en ny amerikansk regering er tiltrådt - på tide at overveje, hvorledes sådanne nye dimensioner kan indarbejdes i NTD, og ikke mindst hvordan et effektivt samarbejde mellem EU og USA kan sikres. Den nye amerikanske regering, Europa-Parlamentet og Kommissionen vil sidde til 2004, hvilket vil medvirke til at skabe kontinuitet i forfølgelsen af vores fælles politiske og økonomiske interesser.
4. De transatlantiske forbindelser er en af verdens vigtigste og mest komplekse forbindelser. Når EU og USA arbejder sammen gør de en forskel med hensyn til internationale handelsanliggender, udenrigspolitiske spørgsmål (som påvist af vores samarbejde i det vestlige Balkanområde) samt de nye globale udfordringer, der strækker sig fra organiseret kriminalitet over udbredelsen af smitsomme sygdomme til udnyttelsen af de muligheder, som informationssamfundet medfører. Hvis EU og USA ikke finder et fælles grundlag, forringes udsigterne til fremskridt på den internationale arena. Gennem en konsolidering af det brede grundlag for vores forbindelser ønsker vi at bevæge os fremad mod et reelt, afbalanceret og mere effektivt partnerskab. Med henblik herpå bør topmøder mellem EU og USA benyttes mere effektivt for at sikre en høj grad af politisk engagement.
5. Denne meddelelse er ment som et bidrag til videre debat om de transatlantiske forbindelser. Målet er at nå ud over konsultationer og frem mod mere handlingsorienterede forbindelser baseret på reelle resultater. Nedenstående tanker skal bidrage til at udvikle de fulde muligheder for forbindelserne mellem EU og USA ved at fokusere på en række strategiske temaer. I betragtning af Unionens interesser samt behovet for at gøre samarbejdet mellem EU og USA mere effektivt og relevant for vore fælles interesser foreslår Kommissionen, at de europæisk-amerikanske forbindelser ud over den løbende dagsorden i de nærmeste år bør koncentreres om nogle få af de følgende temaer:

- nye sikkerhedsmæssige udfordringer
- globalisering og det multilaterale handelssystem
- kampen mod kriminalitet, navnlig organiseret kriminalitet
- energimæssige spørgsmål
- forbrugerbeskyttelse, særlig fødevarerikkerhed
- makroøkonomiske spørgsmål
- kampen mod fattigdom i udviklingslandene
- den digitale økonomi.

II. RAMMERNE FOR FORBINDELSERNE MELLEM EU OG USA

- *Handelsforbindelser*

6. De to transatlantiske økonomier har en hidtil ukendt grad af økonomisk integration. EU og USA er de førende deltagere i den internationale samhandel og tegner sig sammen for mere end 40% af verdenshandelen med varer og tjenesteydelser. Deres bilaterale handels- og investeringsforbindelser er langt større end alle andre parter, og de er hinandens vigtigste handels- og investeringspartner (deres indbyrdes samhandel og investeringer har en værdi af næsten 1 trillion EUR om året). Men EU og USA er ikke blot handelspartnere, men også konkurrenter både på hjemmemarkederne og på tredjelands markeder.
7. Hjørnестenen i det bilaterale og multilaterale handels- og investeringssamarbejde er fortsat det transatlantiske økonomiske partnerskab (TEP). Sidste år foretog Kommissionen sammen med medlemsstaterne en evaluering af TEP. Trods problemer med at sikre en rettidig gennemførelse af TEP-handlingsplanen var konklusionen, at TEP havde været et nyttigt middel til at udarbejde en dagsorden for samarbejdet på handels- og investeringsområdet, og at det burde styrkes og fremmes yderligere. Der kan snart indledes drøftelser med den nye amerikanske regering om, hvorledes dette kan opnås.
8. Bilateralt fører EU og USA en dialog om de fleste spørgsmål, som er omfattet af TEP-handlingsplanen. Selv om der er visse problemer, er arbejdet forløbet tilfredsstillende, og der er gjort fremskridt, især på områder såsom tekniske handelshindringer, regulatorisk samarbejde, forbrugsvarers sikkerhed, fødevarerikkerhed, bioteknologi og konkurrence. Med hensyn til tjenesteydelser er resultaterne blandede.
9. For så vidt angår multilaterale spørgsmål under TEP har begge parter en fælles interesse i at udvikle det regelbaserede internationale handelssystem. Det vigtigste mål har været at indlede en ny WTO-runde. Selv om der endnu ikke er opnået bred enighed mellem EU og USA, har drøftelserne været positive og fortsætter med henblik på at nå frem til en fælles holdning, når dette er muligt. Andre spørgsmål, f.eks. om Kinas tiltrædelse af WTO, har vist de potentielle fordele for begge parter af et samarbejde. Det er af afgørende betydning, at der samarbejdes, især med henblik

på at udvikle det multilaterale handelssystem og for at undgå, at der i for høj grad fokuseres på bilaterale og regionale forhandlinger.

10. For så vidt angår handelstvister vil der altid være omstridte spørgsmål i betragtning af, at verdens to handelsblokke i så høj grad er trængt ind på hinandens markeder. I praksis er antallet af tvister på ethvert givet tidspunkt begrænset. Det afgørende er at forvalte disse tvister og se dem i perspektiv: det er højst 1% til 2% af handelen og investeringerne, der påvirkes. Sådanne spørgsmål har imidlertid tendens til at tiltrække mediernes opmærksomhed i langt højere grad, end deres økonomiske betydning berettiger det. Som følge heraf beskyldes handelsmæssige irritationsmomenter undertiden for at kaste en skygge over andre aspekter af forbindelserne mellem Den Europæiske Union og De Forenede Stater. I realiteten er der ingen særlig risiko for, at individuelle tvister vil skade de overordnede politiske forbindelser, som er bredere og dybere end på noget tidligere tidspunkt. Begge parter går langt for at begrænse tvister og undgå, at de eskaleres.
11. Forhindring af handelstvister er fortsat et centralt mål, hvor respekt for og overensstemmelse med internationalt aftalte regler er afgørende for at løse potentielle konflikter. Med henblik herpå bør der gøres en øget indsats for tidligt at finde løsninger mellem parterne, og i denne forbindelse fungerer den tidlige varslingsmekanisme for handels- og investeringsanliggender, der skal identificere omtvistede sager under udvikling, tilfredsstillende inden for rammerne af TEP. Det overvejes, hvordan systemet kan forbedres, herunder en mere struktureret opfølgning. Men i sidste ende vil selv ikke det bedste tidlige varslingsystem fungere i alle tilfælde og vil skulle ledsages af forbedret samarbejde og kollektiv ledelse.
 - *De bredere forbindelser mellem EU og USA*
12. Selv om det ofte er de handelsmæssige irritationsmomenter, der kommer i overskrifterne, har forbindelserne mellem EU og USA mange facetter, og de ikke-handelsmæssige aspekter har fået stadig større betydning, hvilket vil fortsætte i fremtiden. Der er mange succeshistorier, hvoraf den mest vigtigste er den effektive koordinering af politik og initiativer i det vestlige Balkan. Men det er korrekt at sige, at der ikke er tale om et "partnerskab mellem lige parter". Forskelle i institutionelle strukturer og administrativ praksis har hæmmet samarbejdet, og mangelen på politisk sammenhæng har til tider svækket Europas gennemslagskraft i Washington. Desuden kan den amerikanske tendens til at se forbindelserne med Europa ud fra et NATO- og sikkerhedsmæssigt synspunkt snarere end på baggrund af forholdet mellem EU og USA påvirke den fremtidige udvikling.
13. På nogle måder er USA tilbøjelig til hovedsagelig at betragte Unionen som en regional partner og fokusere på de bredere europæiske spørgsmål. For Unionen er et af de vigtigste mål klart at forvalte vores forbindelser med vores nærmeste naboer mere effektivt. Vi er engageret i det vestlige Balkanområde, Rusland, Ukraine, Kaukasus, Centralasien, Middelhavsområdet og Mellemøsten. Samtidig er EU i gang med en ambitiøs udvidelsesproces i Centraleuropa. Herudover er Unionen også verdens største donor af udviklingsbistand og spiller på globalt plan en rolle med hensyn til at fremme udviklingslandenes integration i verdensøkonomien.
14. Af geografiske årsager kan Europa ikke i samme grad som USA forlade sig på militære og teknologiske løsninger for at opnå sikkerhed; vi er nødt til at have et konstruktivt forhold til vores naboer. Den Europæiske Union har ydet et væsentligt

bidrag til stabiliteten i en verdensdel, hvor millioner af mennesker mistede livet for mindre end 60 år siden. Den vil fortsætte med dette ved at videreføre udvidelsesprocessen, ved at fremme integrationen af landene i det tidligere Sovjetunionen i det internationale system og ved at spille en vigtig rolle med hensyn til at skabe fred og forsoning i det vestlige Balkan. Det er vigtigt at understrege dette bredere EU-bidrag til stabilitet og sikkerhed i enhver transatlantisk diskussion om fordeling af byrder.

15. I mange dele af verden arbejder Den Europæiske Union og USA nært sammen for at opnå en mere forenet og sammenhængende approach til udenrigspolitik. Der er mange politiske, sikkerhedsmæssige og økonomiske spørgsmål af fælles interesse rundt om i verden, som bedst kan behandles i fællesskab. Men selv hvor der er fælles interesser, er det værd at erindre, at EU og USA regelmæssigt benytter forskellige metoder og midler til at nå de samme mål.
16. Uden for Europa er der eksempler på en fremgangsmåde baseret på samarbejde i områder som f.eks. Mellemøsten, Afrika og den koreanske halvø. Ikke desto mindre er det usandsynligt, at EU vil engagere sig på globalt plan i samme omfang som USA. Vi går imidlertid fast ind for multilateralisme og støtter et fortsat amerikansk engagement i den internationale proces, hvad enten det er i FN, WTO eller de internationale finansieringsinstitutioner.
17. Der vil altid være forskelle i forhold til vores amerikanske partnere. Den Europæiske Union foretrækker en politik med forpligtelser for lande, der giver anledning til bekymring, mens USA i visse tilfælde (Iran, Cuba) har haft tendens til at benytte isolation eller økonomiske sanktioner til at forfølge politiske mål. Der er andre områder, hvor vi ikke er enige med USA, f.eks. med hensyn til vigtigheden af at opretholde eksisterende våbenkontrolordninger såsom traktaten om forbud mod nukleare prøvesprængninger (CTBT), reaktionerne over for "problemlande", klimaændringer, holdningerne til FN og multilateralisme, Den Internationale Straffedomstol, dødsstraffen eller brugen af ekstraterritoriale beføjelser ved forfølgelsen af udenrigspolitiske mål.

- *Nye internationale udfordringer*

18. Begrebet udenrigspolitisk samarbejde er ved at blive udvidet til også at omfatte globale udfordringer fra organiseret kriminalitet over hvidvaskning af penge til edb-kriminalitet og andet ulovlig brug af Internettet samt migrationsrelaterede spørgsmål; ikke-spredning og bløde sikkerhedstrusler såsom udbredelse af smitsomme sygdomme, miljøforringelse og global opvarmning. Vi har en fælles interesse i at behandle denne voksende gruppe af problemer, som ikke kan løses af individuelle lande. Bevægelsen ind i dette nye område med grænseoverskridende aktiviteter vil kræve en stadig tættere samordning med USA.
19. I mangel på europæisk-amerikansk ledelse eller samarbejde om sådanne spørgsmål er der risiko for inaktivitet eller stilstand, og de to mest magtfulde økonomiske og politiske blokke i verden kan i stadig stigende grad komme til at hæmme i stedet for at hjælpe hinanden. Europa og Amerika har klart brug for at styrke deres eksisterende forbindelser, og vores interesser er bedst tjent med, at vi arbejder tæt sammen på grundlag af fælles værdier såsom demokrati, retsstatsprincippet og markedsøkonomi. Faren er ikke amerikansk isolationisme, men unilateralisme. En

mere sammenhængende Union, der taler med en stemme, vil bedre kunne imødegå sådanne tendenser.

- *Samarbejdsdagsordenen*

20. Det er også værd at nævne det samarbejde, der længe har fundet sted i en række andre sektorer. Embedsmænd fra begge sider arbejder regelmæssigt sammen om f.eks. told, videnskab og teknologi, udveksling af lærere og studerende, konkurrence, informationssamfundet og søfartssikkerhed, for blot at nævne nogle få områder.

Transportsektoren fortjener at blive nævnt særskilt på grund af dens store betydning for de transatlantiske handelsforbindelser. Dialogen skal styrkes vedrørende såvel vores analyse af problemerne og regelrammerne med henblik på at bane vejen for et mere liberaliseret lufttransportmarked.

III. VURDERING AF DEN NYE TRANSATLANTISKE DAGSORDEN (NTD)

21. Den nye transatlantiske dagsorden har sit udspring i, at man på begge sider af Atlanten midt i 1990'erne blev overbevist om, at det var nødvendigt at give forbindelserne mellem EU og USA et bredere grundlag end det, der blev tilvejebragt af den transatlantiske erklæring i november 1990.
22. Ledende europæiske og amerikanske beslutningstagere så en styrkelse af den europæisk-amerikanske dimension som et middel til at cementere det bredere transatlantiske forhold yderligere på et tidspunkt, hvor de overordnede sikkerhedsmæssige forbindelser var blevet en mindre dominerende faktor efter afslutningen på den kolde krig. Samtidig indebar de amerikanske udenrigspolitiske initiativer for at styrke de økonomiske forbindelser med nabolandene (NAFTA) samt landene i Stillehavsområdet (APEC) og på den vestlige halvkugle (det panamerikanske frihandelsområde FTAA) et behov for sideløbende at styrke den transatlantiske dimension.
23. I sidste ende førte dette til, at der på topmødet mellem EU og USA i Madrid i december 1995 blev undertegnet en ambitiøs politisk dagsorden (den nye transatlantiske dagsorden) ledsaget af en detaljeret handlingsplan ("den fælles EU-USA-handlingsplan"), der udstrakte samarbejdet til alle tre søjler i den nye Maastricht-traktat.
24. Den nye transatlantiske dagsorden støttede sig i det væsentlige på de strukturer, der var resultatet af den transatlantiske erklæring fra 1990, på såvel politisk som officielt niveau. Den væsentligste undtagelse hertil var oprettelsen af et horisontalt overvågningsorgan, embedsmandsgruppen på højt plan (EGHP), der for EU's vedkommende bestod af ledende embedsmænd fra formandskabet (bistået af Rådets Sekretariat) og fra Kommissionen. EGHP overvåger gennemførelsen af den nye transatlantiske dagsorden og udarbejder en rapport (EGHP-rapporten) til det halvårslige topmøde mellem EU og USA om de opnåede resultater og om nye prioriteter for det kommende formandskab. En forberedelsesgruppe, der kaldes "NTD-taskforcen", støtter EGHP i udførelsen af dens funktioner.
25. Gennemførelsen af den nye transatlantiske dagsorden og dens ledsagende handlingsplan har ført til udvikling af yderligere og mere detaljerede instrumenter,

der skal fremme det bilaterale samarbejde på områder såsom told, uddannelse, videnskab og teknologi. Et andet vigtigt element var det transatlantiske økonomiske partnerskab (TEP), der blev indledt i 1998 med henblik på at intensivere og udvide det multilaterale og bilaterale samarbejde og gennemføre fælles aktioner på området for handel og investeringer. Med henblik herpå blev der nedsat en TEP-styregruppe på embedsmandsplan samt en række specialiserede TEP-arbejdsgrupper inden for NTD-strukturen.

26. NTD-processen har utvivlsomt bidraget til at skabe bredere baserede og mere strukturerede forbindelser. Mange af de mål, der blev fastsat i 1995, er blevet nået eller er ved at blive det. Dette har medvirket til at skabe en række konkrete resultater. Det er imidlertid ikke i alle tilfælde, at disse resultater kan tilskrives den nye transatlantiske dagsorden.
27. Det har altid stået klart, at den nye transatlantiske dagsorden og dens aflæggere ikke i sig selv kunne løse visse problemer, der ligger til grund for mange af vanskelighederne i de bilaterale forbindelser, såsom:
- de begrænsninger, som den amerikanske kongres' lovgivningsproces - der i alt væsentligt styres af indenrigspolitiske hensyn - pålægger USA's udøvende magt
 - de institutionelle begrænsninger, som traktaterne pålægger EU, og de strukturelle begrænsninger i EU's beslutningsproces
 - forskellige grader af vilje til at yde økonomiske ofre for at fremme globale miljøstandarder
 - en forskellig grad af tolerance hos forbrugerne med hensyn til spørgsmål som f.eks. brugen af genetisk ændrede organismer
 - den amerikanske forbundsregerings konstitutionelle mangel på evne til at indgå forpligtelser på vegne af regeludstedende organer og forbundsstater i dens forhandlinger med EU, og
 - de vanskeligheder, som begge sider står over for med hensyn til at sikre en omgående og fuldstændig gennemførelse af WTO-kendelser.
28. Selv om institutionelle og politiske begrænsninger spiller en vigtig rolle, burde politisk ledelse på højt plan og vilje på begge sider bidrage til at overvinde disse vanskeligheder og sikre, at samarbejdet mellem EU og USA lykkes, og at potentielle konflikter løses.

Under alle omstændigheder vil den nye transatlantiske dagsorden skulle være en levende og ikke en statisk dagsorden. Den skal udvikle sig. Med de igangværende positive ændringer i EU, med Unionens voksende kapacitet som ekstern aktør og med en ny amerikansk regering er det rette øjeblik kommet til at revidere den transatlantiske dagsorden.

IV. DEN CENTRALE DAGSORDEN: FOKUSERING PÅ STRATEGISKE TEMAER

29. Det vigtigste resultat af den nye transatlantiske dagsorden har været at udvide omfanget af dialogen og samarbejdet. Det næste skridt bør være, at NTD-processen bliver **mere fokuseret og får klarere prioriteter**. Til trods for, at den nye transatlantiske dagsorden lægger vægt på et handlingsorienteret samarbejde, har de formelle strukturer for dialogen mellem EU og USA hovedsagelig været domineret af ad hoc-udveksling af oplysninger og har ikke givet mange resultater med hensyn til konkret fælles handling.
30. Der er en tendens til, at partnerne koncentrerer sig om prioriteter på kort sigt og ikke altid følger tidligere initiativer op. Det er reglen snarere end undtagelsen, at dagsordenen styres af den seneste krise, en ændring af EU's formandskab eller nye amerikanske interesser, der opstår uden varsel. Som følge heraf glemmes mange initiativer, når først de har tjent deres formål som "budskaber" på topmøder. Selve antallet af initiativer og punkter på dagsordenen har tendens til at hæmme alle forsøg på at fastsætte prioriteter og opstille en målrettet resultatorienteret dagsorden.
31. Til at begynde med kan begge sider identificere fire eller fem fælles udfordringer (strategiske temaer). Gennem udvælgelsen af disse temaer vil de ledere, som deltager i topmøderne, tilvejebringe en langsigtet politisk styring, som kan ligge til grund for prioriteterne for samarbejdet. Ved at slutte op om en række strategiske temaer vil EU forbedre evnen til at fastsætte sin egen langsigtede dagsorden for forbindelserne mellem EU og USA.
32. Ud over de strategiske temaer, som lederne vil drøfte på topmøder med henblik på at fastlægge den overordnede retning for de transatlantiske forbindelser, bør topmødedagsordenerne fortsat være så fleksible, at de tager hensyn til de vigtigste aktuelle spørgsmål. Men ved at fokusere på de strategiske temaer vil fastlæggelsen af dagsordenen blive mere disciplineret. Det er klart, at det altid er sandsynligt, at lederne vil diskutere "varme" emner såsom det vestlige Balkanområde eller Mellempøsten, men der er ingen grund til, at de skal blive alt for bundet op af spørgsmål, hvor der ikke er store udsigter til fremskridt.

V. IDENTIFIKATION AF STRATEGISKE TEMAER

33. Nedenstående liste giver en oversigt over strategiske temaer, der naturligvis skal aftales med USA, og som afspejler EU's stadig vigtigere internationale rolle ved at fastlægge de globale udfordringer og nye former for international handling, der bedst kan klares ved en fælles dagsorden. Desuden er de i overensstemmelse med Kommissionens interne arbejdsprioriteter for EU. Inden for hvert strategisk tema skal topmødelederne godkende et eller to prioriterede spørgsmål, der skal følges op på embedsmandsplan (se punkt VI).
 - **Nye sikkerhedsudfordringer:** Sikkerhed er allerede et centralt emne for forbindelserne mellem EU og USA, således som det fremgår af de seneste topmøder. Sikkerhed er pr. definition et strategisk tema og vil fortsat indgå som en nødvendig del af den transatlantiske dialog. Spørgsmål såsom NATO/ESDP-samarbejde og det påtænkte missilforsvarssystem i forbindelse med en samlet revision af den strategiske forsvarspolitik vil uundgåeligt have en central plads i debatten, hvilket også vil være tilfældet for bestræbelserne for at forebygge og

behandle konflikter i politisk ustabile områder, regionale kriser med bredere sikkerhedsmæssige konsekvenser samt spredning af masseødelæggelsesvåben.

- **Globalisering og det multilaterale handelssystem:** Det centrale kortfristede mål er stadig iværksættelsen af den nye WTO-runde. Både EU og USA har som fælles mål at styrke WTO som fundamentet for det multilaterale handelssystem og undgå overdreven brug af bilaterale eller regionale handelsaftaler. Indsatsen er WTO's troværdighed og evne til at tilpasse sig de nye udfordringer ved det multilaterale handelssystem: Hvordan opfylder vi udviklingslandenes behov? Hvordan bruger vi handelspolitikken til at bekæmpe fattigdom, sult og sygdom? Hvordan reagerer vi på det civile samfunds bekymring på social- og miljøområdet og inden for forbrugerbeskyttelse?
- **Kampen mod kriminalitet og især organiseret kriminalitet:** Kriminaliteten er blevet stadig mere global, og nye informations- og kommunikationsteknologier gør det muligt for kriminelle grupper lettere at operere på tværs af grænser. Denne udvikling har bidraget til væksten i forbrydelser såsom hvidvaskning af penge, børnepornografi på Internettet og edb-kriminalitet generelt, terrorisme og handel med våben, narkotika og mennesker.

En afhjælpning af denne situation kræver, at samarbejdet om håndhævelse af lovgivningen styrkes. Dette kan indebære drøftelser med USA om et forbedret politisamarbejde - med fuld respekt for grundlæggende individuelle rettigheder og navnlig privatlivets fred - gennem Europol (herunder udveksling af oplysninger med henblik på lovhåndhævelse), tættere kontakter mellem offentlige anklagere og retsmedsmænd i EU og USA samt øget retligt og juridisk samarbejde på områder som f.eks. udlevering, gensidig retlig bistand og deportationsprocedurer. Handel med mennesker rejser også et antal spørgsmål, hvor EU og USA med fordel vil kunne sammenligne erfaringer, navnlig inden for rammerne af den nyligt undertegnede FN-konvention om grænseoverskridende organiseret kriminalitet og dens to protokoller.

- **Energi - forberedelse af fremtiden:** I lyset af den internationale udvikling på energiområdet kan der være mulighed for samarbejde om visse energispørgsmål. Vi har en fælles interesse i øget prisstabilitet på verdensmarkedet for olie, herunder gennem en dialog mellem producenter og forbrugere. Vi kunne også drøfte vores respektive politikker for en forbedret forsyningssikkerhed og diversificering af ressourcer samt den aktuelle udvikling på gas- og elektricitetsmarkedet. Forskellige energirelaterede miljøspørgsmål, såsom effektiv energiudnyttelse og vedvarende energi og herunder forskningsmæssigt samarbejde, vil også stå højt på dagsordenen.
- **Forbrugerbeskyttelse, navnlig fødevarerikkerhed:** Både EU og USA har som mål at sikre et højt niveau for beskyttelse af forbrugerne. Spørgsmål i forbindelse med livskvalitet, herunder sikring af sunde fødevarer af høj kvalitet, er af stadig stigende betydning for vores borgere. I et globaliseret handelssystem er det afgørende vigtigt at tage hensyn til den internationale dimension af forbrugerbeskyttelse, især på områder som fødevarerikkerhed og e-handel, hvor vi må sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse uanset varens oprindelse eller den måde, hvorpå transaktionen finder sted. Andre prioriterede spørgsmål kan omfatte yderligere samarbejde i henhold til veterinæraftalen mellem EU og USA og

samarbejde om bioteknologi samt en øget dialog om en hensigtsmæssige anvendelse af forsigtighedsprincippet, om spørgsmål i forbindelse med mærkning og om teknologirelaterede aspekter.

- **Makroøkonomiske spørgsmål:** Makroøkonomiske spørgsmål er omfattet af den nye transatlantiske dagsorden. En udveksling af synspunkter om makroøkonomiske anliggender var faktisk planlagt allerede fra starten af den nye transatlantiske dagsorden, men er først langsomt kommet i gang. Dette aspekt bør genovervejes i betragtning af Den Økonomiske og Monetære Unions udvikling siden 1995. Der bør identificeres passende emner for en makroøkonomisk dialog mellem EU og USA under hensyntagen til G7/G8-processen og konsultationerne i andre internationale fora. EU og USA bør vedblive med at undersøge den rolle, som beskæftigelse og sociale politikker spiller i den økonomiske proces, navnlig i lyset af topmødet i Lissabon i maj 2000.
- **Bekæmpelse af fattigdommen i udviklingslandene:** EU og USA har en bæredygtig udvikling og begrænsning af fattigdommen i udviklingslandene som fælles mål, selv om vi ikke altid er enige om, hvorledes disse mål mest effektivt kan nås. Vores arbejde for at bekæmpe spredningen af smitsomme sygdomme i Afrika er et godt eksempel på den fælles kamp mod en global trussel og vil fortsat stå øverst på dagsordenen under hensyntagen til de udviklingsstrategier, der følges i internationale organisationers regi. Vi bør fremme en bæredygtig økonomisk vækst og handelsliberaliseringer for udviklingslandene, ikke mindst for at undgå en bistandsafhængig kultur; vi bør drøfte virkningerne for udviklingslandene af globaliseringen og mulighederne for at inddrage dem i WTO-runden; og vi bør drøfte, hvorledes regionale økonomiske partnerskaber kan støttes gennem en ordning med incitament, samt koordinere bestræbelserne for at afhjælpe gældsproblemerne i henhold til HIPC-initiativet. En forbedring af den faglige bistand, herunder beskæftigelse af kvinder i mikroprojekter for at rulle fattigdomsgrænsen tilbage, samt endnu bedre koordination af humanitær bistand og katastrofehjælp er også spørgsmål af central betydning.
- **Den digitale økonomi:** I 1990erne nåede væksten i især den amerikanske økonomi et hidtil ukendt niveau, hvilket er blevet tilskrevet en betydelig stigning i multifaktorproduktiviteten, herunder øget brug af IT-relaterede varer og tjenester. Fremkomsten af Internettet, der benyttes af erhvervslivet og forbrugere på begge sider af Atlanten, er det mest synlige resultat af denne udvikling. Væksten i de informations-, kommunikations- og edb-baserede erhvervsgrøner har haft en tilsvarende effekt i Europa siden 1998, hvor de fleste EU-lande åbnede deres markeder for kommunikationstjenester for fri konkurrence. Ændringsprocessen har vidtrækkende økonomiske og sociale virkninger både på nationalt og globalt plan og har også politiske konsekvenser, således som det fremgår af eEurope-initiativet. Det transatlantiske samarbejde vil sigte mod at åbne vejen for en internationalisering af Internettet og den måde, hvorpå det styres. Samtidig kan manglende tillid hos forbrugerne og erhvervslivet hindre, at e-handelen hurtigt kommer i gang; der bør skabes passende vilkår herfor, bl.a. med hensyn til jurisdiktion, procedurer for bilæggelse af onlinetvister og bekæmpelse af edb-kriminalitet. En europæisk-amerikansk ledelse kan bidrage til at øge tilliden på området og sende et positivt budskab til resten af verden. Spørgsmål af fælles interesse vedrørende omstruktureringen af informations- og kommunikationsindustrien, herunder en revision af regelrammerne, står også

fortsat højt på dagsordenen for den europæisk-amerikanske diaslog om informationssamfundet.

34. Miljøet er et vigtigt spørgsmål, som fortsat vil blive prioriteret i samarbejdet mellem EU og USA, men mange miljøspørgsmål kan bedst behandles under andre strategiske temaer og ikke isoleret. Miljøet er relevant i forbindelse med sikkerhed (sikkerhedsproblemer forårsaget af vandmangel eller klimaændringer), international kriminalitet (handel med udryddelsestruede arter eller farlige stoffer), bæredygtig udvikling og forbrugerbeskyttelse. Desuden er der visse vigtige globale miljømæssige udfordringer, der skal behandles selvstændigt, f.eks. klimaændringer.

VI. OPNÅELSE AF RESULTATER: IDENTIFIKATION AF PRIORITEREDE SPØRGSMAÅL INDEN FOR TEMAERNE

35. Når de brede strategiske temaer er blevet fastlagt af på et topmøde, vil det være af afgørende betydning for en forsvarlig forvaltning af processen, at der identificeres et eller to specifikke prioriterede spørgsmål inden for hvert tema. Både udvælgelsen af temaer og styringen af de prioriterede spørgsmål skal finde sted på politisk niveau. For at sikre kontinuitet og synlige resultater bør NTD-processen hovedsagelig beskæftige sig med dette begrænsede antal spørgsmål mellem topmøderne, eller endda over flere år.

- *Et rullende arbejdsprogram*

36. Efter udvælgelsen af prioriterede spørgsmål sammen med USA vil lederne pålægge embedsmænd at uddybe dialogen og/eller udvikle ideer om samarbejde inden for disse parametre, hovedsagelig på flerårigt grundlag. Med et begrænset antal igangværende "projekter" burde det være muligt at nå frem til visse resultater og interessante diskussioner om nogle få af de emner, der skal behandles på topmøderne, mens det vil blive muligt at bruge mere tid på at følge hver enkelt prioriteret emne op.

37. Med hensyn til en tidsplan kan lederne eventuelt anmode deres embedsmænd om at **aflægge rapport på det næstfølgende topmøde, på topmødet derefter eller endda senere, alt efter emnet.** Systemet med et rullende arbejdsprogram vil måske skulle justeres, hvis hyppigheden af topmøderne ændres. Som anført i bilag II kan lederne revidere de prioriterede spørgsmål efter forslag fra embedsmandsgruppen på højt plan (EGHP), men det samlede antal af sådanne spørgsmål bør ikke øges i forbindelse med denne proces. Der bør kun tilføjes nye prioriterede emner, hvis gamle emner er blevet færdigbehandlet eller opgivet.

38. Dette rullende program vil sikre en topstyret fremgangsmåde med fokus på resultater. For eksempel kan lederne **pålægge deres embedsmænd at identificere mulige løsninger på et problem eller forslag til samarbejde eller at udarbejde en fælles europæisk-amerikansk holdning forud for internationale forhandlinger, alt sammen inden for en bestemt frist.**

VII. VELLYKKEDE TOPMØDER: ET BEGRÆNSET FORMAT

39. For at undgå de nuværende arrangementers u håndterlige omfang bør topmøder bestå af et møde begrænset til lederne, eventuelt fulgt af et mere omfattende møde med

udenrigs- og handelsministrene. Men de tre separate ministermøder før lederens møde bør opgives (se nærmere i bilag I). Det vil også være nyttigt for EU at blive enige om grundlæggende regler for deltagelsen i topmøder.

Hyppigheden af topmøderne mellem EU og USA er blevet anfægtet, idet det er blevet fremført, at det nuværende system med halvårlige topmøder giver for lidt tid til en effektiv opfølgning og forberedelse mellem møderne. På det europæisk-amerikanske ministermøde den 6. marts understregede USA behovet for at overveje de transatlantiske top- og ministermødernes format og hyppighed. En mindskelse af antallet af topmøder mellem EU og USA kunne have en afsmittende virkning på andre møder med tredjelande på højt niveau. Antallet af sådanne møder er steget i de seneste år. Færre, men bedre forberedte, møder vil måske være mere produktive.

VIII. OPBYGNING AF PARLAMENTARISKE FORBINDELSER

40. Ingen drøftelse af de transatlantiske forbindelser er fuldstændig uden en henvisning til de parlamentariske forbindelser. Kongressens rolle i forbindelse med udenrigspolitiske, regulatoriske og handelsmæssige spørgsmål af interesse for EU skal tages i betragtning. Kongressen har ofte sin egen dagsorden, således som det f.eks. fremgår af spørgsmålet om ensidige sanktioner for at nå udenrigspolitiske mål eller finansiering til det vestlige Balkanområde. Enhver meningsfuld styrkelse af forbindelserne mellem EU og USA kræver, at EU gør en betydelig indsats for at opretholde kontakter med såvel Senatet som Repræsentanternes Hus, hvor der fortsat kun findes begrænset viden om EU-anliggender.
41. Europa-Parlamentet har etableret forbindelser med amerikanske lovgivere gennem den interparlamentariske forsamling EP/USA. Disse forbindelser er for nylig blevet styrket gennem etableringen af en transatlantisk dialog mellem lovgivere. En udbygning af kontakterne mellem Europa-Parlamentet og begge Kongressens kamre bør opmuntres for at skabe et fælles grundlag og bidrage til at bilægge de regulatoriske forskelle og misforståelser, der ofte ligger til grund for bilaterale problemer.
42. Vi bør også stræbe efter at forbedre EU's lobbyvirksomhed i Washington gennem en koordineret indsats, der inddrager både medlemsstaterne og Kommissionen. Begge disse parter spiller en vigtig rolle med hensyn til at pleje forbindelserne med Kongressen for at fremme den europæiske dagsorden. Dette vil være særlig vigtigt i forbindelserne med den nye regering og kongres, ikke mindst for at sikre at medlemsstaterne og Kommissionen når det er muligt handler sammen i Washington og taler med én stemme.

IX. INDDRAGELSE AF DET CIVILE SAMFUND

43. Bortset fra det offentlige diplomati er det også nødvendigt at fremme den transatlantiske dialog mellem forskellige interesserede parter, hvis vi skal opnå en bredere anerkendelse af europæiske synspunkter. De mange kontakter mellem veletablerede lobby- og interessegrupper har vist sig særlig nyttige, når der er betydelige afvigelser mellem EU's og USA's holdninger. I betragtning af deres bidrag til den politiske proces kan den eksisterende mellemfolkelige dialog i henhold til den nye transatlantiske dagsorden (om erhverv, miljø, forbrugere og arbejdsmarked)

styrkes yderligere - afhængig af en vurdering af dialogens funktion - med henblik på at øge bevidstheden på begge sider af Atlanten om indgroede regulatoriske og "kulturelle" forskelle. Støtte til etablering og udvidelse af de mellemfolkelige forbindelser, herunder uddannelsessamarbejde, bidrager til at gøre de transatlantiske forbindelser mere nærværende for borgerne.

BILAG I

TOPMØDERS OPBYGNING

Europæisk-amerikanske topmøder: etablering af en strategisk proces

- I den nye transatlantiske dagsordens første år var **topmøder forholdsvis enkle med et møde begrænset til lederne fulgt af et plenartopmøde** med deltagelse af handels- og udenrigsministrene. Tilføjelsen af en række forberedende ministermøder (separate møder mellem handels- og udenrigsministrene samt et fælles ministermøde) er en nylig foreteelse, der daterer sig fra topmødet i London i maj 1998.
- Efter de seneste erfaringer at dømme bør målet være at gå **tilbage til det oprindelige format**, med eller uden deltagelse af handels- og udenrigsministrene, dels for at opmuntre topmøderne til at fokusere på de strategiske temaer uden for mange andre forstyrrende elementer, dels for at begrænse hvad der er blevet en kæmpemæssig bureaukratisk affære uden mange fordele. Topmøder bør være "enkeltstående" begivenheder. Der sker ikke meget på ministermøderne, der ikke kan ordnes gennem andre ministerielle kontakter eller embedsmandsgruppen på højt plan.

Politiske forbindelser

- Møder i henhold til den nye transatlantiske dagsorden (topmøder/ministermøder, embedsmandsgruppen på højt plan, taskforcen) omfatter emner fra alle søjler og dækker således også udenrigspolitiske spørgsmål. Dette fører jævnlige til et vist dobbeltarbejde på den udenrigspolitiske front med halvårige møder mellem USA's og EU-troikaens politiske direktører og udenrigsministre. Denne separate FUSP-streng, der eksisterer sideløbende med NTD-processen, er et levn fra den transatlantiske erklæring fra 1990.
- Da taskforcen og EGHP vil skulle koncentrere sig om forvaltningen af de strategiske temaer og prioriterede spørgsmål, skal FUSP-møderne give mulighed for indgående drøftelser af aktuelle udenrigspolitiske spørgsmål. Denne fremgangsmåde vil genoprette FUSP-strengens separate værdi, især hvis udenrigsministtermødet umiddelbart før topmødet afskaffes.
- Sideløbende hermed bør de arbejdsgrupper, der er nedsat af USA og EU-troikaen, blive mere operationelle. Dels kan de give input til de politiske direktørers møder og ministermøderne, og dels bør de beskæftige sig med de spørgsmål, der prioriteres i forbindelse med de strategiske temaer.

Handelsforbindelser

- For så vidt angår handelsmæssige forbindelser er det mindre hensigtsmæssigt at holde møder på fastsatte tidspunkter. De regelmæssige og lejlighedsvis kontakter mellem EU's handelskommissær og det amerikanske handelsministeriums særlige udsending og/eller deres respektive embedsmænd bør fortsætte.
- Desuden bør udenrigs- og handelsministrene afholde videokonferencer for at gennemgå de fremskridt, der gøres med hensyn til de prioriterede spørgsmål, og generelt følge fastsættelsen af dagsordenen før topmøder.

BILAG II

FORBEDRING AF NTD-PROCESSENS STRUKTURER

En fastsættelse af de strategiske temaer og den undergruppe af prioriterede spørgsmål, der skal behandles på topmødeniveau, vil have en umiddelbar afsmittende virkning på den måde, hvorpå den europæisk-amerikanske embedsmandsgruppe på højt plan (EGHP) og taskforcen er organiseret. Bestræbelserne for at modernisere topmøderne vil skulle understøttes af en revision af deres arbejdsmetoder. I det følgende fremsættes nogle tanker om, hvordan dette kan ske.

Uden at gå i detaljer er det rimeligt at sige, at EGHP (generaldirektør/politisk direktør-niveau) og taskforcen (direktørniveau) har været værdifulde "husholdningsorganer" for NTD-processen, men kun sjældent har nået dens mål om at bidrage til et mere handlings- og resultatorienteret samarbejde. Et af de væsentligste kritikpunkter, der har været rettet mod de to organer, er den uklare arbejdsdeling, der har ført til en betydelig overlappning og lejlighedsvis til møder fulde af gentagelser.

Hvordan NTD-strukturerne skal komme til at fungere

Udgangspunktet er behovet for at bevare både EGHP og taskforcen samt TEP-strukturen. Ikke blot er nettet af forbindelser mellem EU og USA kompliceret, men forvaltningen og gennemførelsen af de spørgsmål, der prioriteres under de strategiske temaer, vil kræve en omhyggelig embedsmandsovervågning. Både EGHP og taskforcen vil skulle påtage sig et større ansvar for forvaltningen af samarbejdsprocessen mellem EU og USA.

EGHP (overordnet forvaltning)

Ifølge den nye transatlantiske dagsorden er EGHP's mandat at "følge arbejdet i forbindelse med denne dagsorden og navnlig de foranstaltninger, vi har prioriteret højt." I forbindelse med de prioriterede spørgsmål skal EGHP tilvejebringe opsyn og initiativ, mens taskforcen er ansvarlig for overvågning og sikring af den operationelle opfølgning.

Af hensyn til en mere effektiv ledelse skal EGHP:

- Bistå lederne med valget af de prioriterede spørgsmål, der skal drøftes på topmøderne, og følge fremskridtene med hensyn til de identificerede spørgsmål.
- Mødes nogle uger før et topmøde for at vurdere de fremskridt, der er gjort, og for at sikre, at målene bliver nået, og at lederne har de oplysninger, som er nødvendige for en vægtig diskussion af de prioriterede emner, der er fastsat.
- I lyset af de faktiske topmøderesultater skal EGHP kort tid efter træde sammen for at vurdere virkningerne for det fremtidige arbejde og for at ajourføre instrukserne til taskforcen og TEP-styregruppen..

Desuden kan embedsmændene i EGHP påtænke at holde **enkeltstående møder i gruppen om et tematisk emne for at sikre en dybtgående meningsudveksling**. Der har været fremsat andre tanker om EGHP, såsom fuldstændig at afskaffe gruppen eller erstatte den med en rådgivermodel. Men i begge tilfælde vil dette efterlade et politisk hul i vores netværk af kontakter og kan være vanskeligt at forvalte for EU, såvel institutionelt som praktisk.

Taskforcen (operationelt ansvar)

Taskforcen skal være NTD-processens operationelle motor og skal tilvejebringe den daglige ledelse, både med hensyn til organisation og substans.

- Taskforcen vil følge gennemførelsen af arbejdet med de prioriterede spørgsmål under hensyntagen til de retningslinjer, der udstikkes af lederne og EGHP; taskforcen vil i realiteten være ansvarlig for at skabe resultater med hensyn til de forskellige prioriteter i henhold til den tidsplan, der fastsættes af lederne. Da taskforcen organiserer arbejdet, vil den kunne anmode eksperter fra begge sider om at behandle et spørgsmål (denne metode har fungeret godt med hensyn til smitsomme sygdomme og den nye økonomi) og derefter regelmæssigt overvåge udviklingen.
- Samtidig bør taskforcen bevare sin rolle som "udvekslingscentral" for alle NTD-spørgsmål ved at sikre den overordnede koordination. Da den nye transatlantiske dagsorden omfatter meget andet end de strategiske temaer, er der behov for at fortsætte en bredt baseret overvågning af arbejdet i andre sektorer i taskforcens regi. For at undgå en mætning kan dette ske ved at lade emnerne rotere eller ved at indføre skriftlige besvarelser. På mange områder arbejder Kommissionens tjenestegrene effektivt sammen med den amerikanske forvaltning gennem deres egne kanaler, og målet er ikke er duplikere denne proces, men at bevare sammenhængen.

TEP-styregruppen

TEP-styregruppen og dens arbejdsgrupper bør fortsætte deres arbejde i henhold til det gældende mandat som fastsat i TEP-handlingsplanen. Dette omfatter overvågning af gennemførelsen af TEP-handlingsplanen og tilvejebringelse af et horisontalt forum for bilaterale konsultationer, spørgsmål i forbindelse med tidlig varsling og andre anliggender. TEP-styregruppen aflægger rapport til EGHP.

Rationalisering

Endelig skal det nævnes, at der allerede er sket en række justeringer på embedsmandsplan i løbet af det seneste år med henblik på at strømline NTD-processen ved at forenkle procedurerne og gøre arbejdet mindre bureaukratisk. Disse foranstaltninger omfatter:

- færre møder i taskforcen og EGHP (kvalitet, ikke kvantitet)
- kortere og mere målrettede dagsordener for disse møder
- en mere udbredt brug af videokonferencer
- en forkortelse og ændring af formatet for den rapport, som EGHP aflægger til topmødet
- bestræbelser for at begrænse antallet af topmødeerklæringer og -budskaber for at undgå en oppustning af resultaterne af topmøder.